

Chương 326: Đưa Nhau Đi Trốn

(Số từ: 3425)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:26 PM 05/05/2023

—Ngày hôm sau.

Một chấn động lớn đã xảy ra trên Thủ đô Đế quốc. Tin đồn đã lan truyền nhanh chóng về trận chiến diễn ra ở vùng ngoại ô phía nam của Thủ đô Đế quốc vào đêm hôm trước.

Người ta nói rằng một sinh vật ma quỷ, bị nghi ngờ là quỷ, đã bay qua bầu trời đêm, tạo ra phép Ma pháp diệt quy mô lớn ảnh hưởng đến thời tiết.

"Quỷ xuất hiện!"

Đương nhiên, những tin đồn như vậy chắc chắn đã đến tai Temple.

Tôi lặng lẽ nhìn Kono Lint hào hứng chia sẻ những câu chuyện tầm phào mà anh ấy nhặt được trên đường phố.

"Quỷ? Đột nhiên?"

"Rõ ràng, lũ quỷ đã xuất hiện ở phần phía nam của Thủ đô Đế quốc ngày hôm qua, và sự hỗn loạn xảy ra sau đó."

"Chính xác thì chuyện gì đã xảy ra?"

"Tôi không nắm được mọi chi tiết. Họ chỉ nói rằng ma quỷ đã xuất hiện..."

Vì vụ việc mới xảy ra vào đêm hôm trước nên thông tin chi tiết vẫn chưa được tiết lộ. Việc bọn trẻ bị sốc bởi tin tức đột ngột về ma quỷ trong lễ hội là điều tự nhiên.

Đã đến giờ ăn sáng, và Ellen nhìn tôi với vẻ mặt nghiêm nghị, nghiêm khắc.

"Có thể nào là lũ quỷ hồi đó không?"

"...Có lẽ."

"Lần này có chuyện gì vậy?"

"Tôi không biết..."

Ellen, Harriet và Liana cùng với các bạn học của họ đều hoang mang trước tin tức bất ngờ về lũ quỷ.

Tôi không thể bị nghi ngờ.

Ngay cả khi tôi không tiết lộ nơi ở của mình ngày hôm qua, nghĩ rằng tôi đã tham gia vào cuộc tấn công sẽ là một bước nhảy vọt.

Ngay từ đầu, thật vô lý khi nghi ngờ rằng bạn của mình có thể là một con quỷ.

Cùng lắm thì Ellen có thể nghi ngờ khả năng dính líu đến một tội ác nào đó thông qua Rotary.

Đôi khi, một cái gì đó rất khó tin đến nỗi nó không đáng để nghi ngờ.

Chắc chắn rằng Charlotte và Bertus sẽ lại bận rộn, và kết luận đã quá rõ ràng.

Tình trạng khẩn cấp sẽ được ban bố trên Thủ đô Đế quốc và lễ hội sẽ không tiếp tục.

Đúng như dự đoán, Charlotte vắng mặt, Saviolin Tana làm giáo viên tạm thời trong ký túc xá cũng không thấy tăm hơi trong ký túc xá, có lẽ đã trở lại Cung điện Hoàng gia.

Đó là điều không thể tránh khỏi, xét đến việc các hiệp sĩ ưu tú đã bị tàn sát gần Thủ đô Đế quốc.

Nếu lũ quỷ tấn công chính Thủ đô Đế quốc chứ không phải phần phía nam của nó, tổn thất nhân mạng sẽ rất lớn.

Xem xét rằng hàng chục nghìn người sẽ bị giết một cách dễ dàng nếu những con quỷ cấp cao tung ra dù chỉ một Ma pháp hủy diệt hàng đầu trên Thủ đô Đế quốc trong các lễ hội đông đúc.

Như vậy, lễ hội đã kết thúc.

Đã đến lúc mọi người phải về nhà.

Trên tầng cao nhất của ký túc xá, trong một phòng câu lạc bộ trống, tôi ngồi cùng Olivia và Adriana.

Đêm qua, Adriana đã ở trong phòng của Olivia. Điều đó là không thể trong những trường hợp bình thường, nhưng có vẻ như cô ấy đã lén vào Temple trong lễ hội.

"Cậu vui về chứ, Kouhai...?"

"À, tôi, ừm..."

Adriana lấy cớ đến thăm cho vui, nhưng nước da nhợt nhạt của cô ấy khiến người ta không thể che giấu rằng có chuyện gì đó đang xảy ra.

Tình hình của Olivia không khác mấy.

Adriana đã được dùng làm mồi nhử để dụ Olivia ra ngoài.

Đó hẳn là một cú sốc lớn với cô ấy. Cô ấy đã ngày càng mất lòng tin đối với các tín đồ, và cô ấy đã cố gắng xóa bỏ những lo lắng như vậy thông qua cuộc sống trong tu viện. Nhưng ngay cả ở đó, cô ấy đã trải qua nhiều thất vọng hơn.

Trạng thái tinh thần của Adriana không thể bình thường.

Mặc dù tôi đã giải cứu cả Olivia và Adriana nhưng họ không biết điều đó.

Tôi không muốn khoe khoang, và tôi cũng không thể.

Một sự pha trộn giữa u ám và tội lỗi lấp đầy vẻ mặt của Olivia. Cô ấy có lẽ nghĩ rằng tôi buồn về việc cô ấy biến mất ngày hôm qua.

Olivia liếc nhìn Adriana.

Như thể đang tìm kiếm sự đồng ý, tôi có thể thấy Adriana khẽ gật đầu.

“Anh có nghe nói về cuộc đột kích của quỹ không?”

“Anh không chắc về các chi tiết, nhưng có.”

Olivia tin tưởng tôi.

“Bọn em đã ở đó khi lũ quỷ tấn công.”

Thay vì bào chữa, Olivia dường như muốn kể cho tôi nghe mọi chuyện.

Nghe câu chuyện tôi đã biết từ miệng Olivia thật khó xử. Giả vờ ngạc nhiên khó hơn tôi tưởng.

Tất nhiên, câu chuyện tôi nghe được từ họ không dài đến thế.

Người đứng đầu tu viện Artuan nơi Adriana từng ở là thành viên của một tổ chức tôn giáo bí mật có tên là Tổ Chức Vô Danh và cô ta đã giao cô cho Riverrier Lanze.

Về bản chất, nữ Viện trưởng tu viện cũng đã bị lừa. Cô ấy sẽ không ngờ rằng Adriana sẽ bị dùng làm mồi nhử.

Sợ rằng việc lên tiếng tại hiện trường có thể gây nguy hiểm không chỉ cho bản thân mà còn cho Viện trưởng tu viện, Adriana không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bị đưa đi trong im lặng.

Đúng như dự đoán, người đứng đầu Thánh Hiệp sĩ đã dụ Olivia, và cô ấy đã đến hiện trường ngay khi nhận được bức thư.

Ở đó, cô chiến đấu chống lại Riverrier Lanze, và đột nhiên, lũ quỷ xuất hiện.

"Điều kỳ lạ là... những con quỷ đó... chúng đã cứu bọn em."

Sự bối rối che mờ biểu cảm của cả Olivia và Adriana.

Khi họ bị kéo đi bởi những con quỷ đáng sợ và kỳ lạ, Olivia đang nghĩ về trận chiến sau khi sự an toàn của Adriana được đảm bảo.

Nhưng thật kỳ lạ, con quỷ đã thả hai người họ ở rất xa trong một tu viện bỏ hoang và bỏ mặc họ.

Olivia và Adriana chỉ còn biết hoảng sợ bỏ chạy khi chứng kiến cuộc tấn công bằng phép thuật quy mô lớn vào tu viện.

"Tôi không thể hiểu nó."

Trước lời nói của tôi, cả Adriana và Olivia đều gật đầu.

Giả vờ không biết, tỏ vẻ ngạc nhiên rất khó. Tuy nhiên, tình hình rất nghiêm trọng nên không khó để xem xét nó một cách nghiêm túc.

May mắn thay, họ nói với tôi. Bây giờ tôi có thể thảo luận về các lựa chọn thay thế với họ.

"Những chuyện khác thì tôi không biết, nhưng tốt nhất là đừng nói với ai."

"Bọn em đã suy nghĩ cùng một điều."

"Tôi không biết tại sao lũ quỷ lại hành động như vậy, nhưng nếu sự thật lộ ra, cả hai có thể bị buộc tội thông đồng với lũ quỷ... Dù thế nào đi nữa, tôi nghi ngờ rằng không có bất kỳ Thánh hiệp sĩ nào còn sống sót..."

Không có người sống sót. Có thể có những người đã nhìn thấy lũ quỷ bay từ xa, nhưng tôi đã đảm bảo chỉ dẫn cận kề cho họ không được để một người sống sót nào trong số những người bị bắt trong trận chiến, và tất cả các Thánh Hiệp sĩ đang chạy trốn đều đã bị xử lý.

Những tin đồn lan truyền khắp Thủ đô Đế quốc bây giờ không phải từ những người trực tiếp chứng kiến trận chiến, mà là từ những người đã nhìn thấy lũ quỷ bay và các cuộc tấn công Ma pháp quy mô lớn từ xa.

Việc có các Thánh Hiệp sĩ chiến tham gia vào trận chiến vẫn chưa được công chúng biết đến.

"Bọn em không chắc lắm về điều đó."

Việc Olivia và Adriana nói điều này là điều đương nhiên vì họ không biết chính xác tình hình của trận chiến.

"Tuy nhiên, chúng ta hãy nghĩ về nó với giả định rằng các Thánh Hiệp sĩ đã bị tiêu diệt tại nơi đó."

Bởi vì không có nhân chứng của trận chiến. Tôi nhìn Adriana.

"Cô có nghĩ rằng những người khác sẽ biết rằng Olivia đã ở đó?"

Sẽ là một vấn đề nếu các thành viên của Tổ Chức Vô Danh ở các khu vực khác biết rằng Adriana và Olivia đã ở đó ngày hôm qua.

Nếu tất cả mọi người ở đó đều bị giết bởi cuộc phục kích của con quỷ, sẽ không có lý do gì để họ sống sót.

"Em không chắc..."

Olivia nói, cắn môi.

"Tôi không biết về những người khác... nhưng nữ tu viện trưởng... cô ấy biết rằng tôi đã ở cùng với những người trong Tổ Chức Vô Danh..."

Adriana nói với vẻ mặt buồn bã.

Chính người đã giao Adriana cho Riverrier Lanze.

Bây giờ cô ấy có thể không biết, nhưng một khi cô ấy phát hiện ra rằng Tổ Chức Vô Danh đã bị tiêu diệt bởi cuộc phục kích của quỷ, chắc chắn cô ấy sẽ nghi ngờ về sự sống sót của Adriana.

Cô ấy chắc chắn sẽ phải đối mặt với câu hỏi làm thế nào cô ấy có thể sống sót khi những người khác đã chết.

"...Adriana, cô không nên quay lại tu viện."

"...Tôi đoán vậy."

Tình huống không thể giải thích được khi được bảo vệ bởi ma quỷ, bản thân nó đã là một thảm họa nếu bất kỳ cơ quan điều tra nào phát hiện ra. Vì vậy, nếu họ quyết định giữ im lặng, thì Adriana không được trở lại tu viện.

Adriana coi như đã chết thì tốt hơn.

Người ta phải biết ơn rằng thế giới này không phát triển về truyền thông và phương tiện truyền thông.

Sẽ mất một thời gian dài để tin tức từ Thủ đô Đế quốc đến được tu viện Artuan ở Lãnh thổ Saint-Owan. Sẽ mất nhiều thời gian hơn để tin tức đến được các thành phố cấp tỉnh của Lãnh thổ Saint-Owan.

Vì không thể chia sẻ thông tin theo thời gian thực nên Adriana không cần phải che giấu. Tuy nhiên, chỉ cần cô ấy sống lặng lẽ ở một nơi cách xa quyền lực và ảnh hưởng của công chúng là đủ.

"Bây giờ, hãy đi đâu đó với tôi, Adriana. Tôi có thể tìm một nơi cho cô ở."

Trụ sở băng đảng Rotary.

Tạm thời, dưới sự bảo vệ của Loyar, họ cần xem xét tung tích của Adriana.

"Còn cậu thì sao?"

"...Còn tôi thì sao?"

Cả hai đều không biết rằng tôi thuộc về một tổ chức có tên là Rotaty.

"Thật rắc rối để giải thích, vì vậy hãy nghĩ về nó theo cách đó."

"...Cảm ơn, Kouhai."

Không cần phải khoe khoang về việc có liên kết với một tổ chức thân cận với tội phạm, vì vậy cả hai người họ đều không biết lai lịch của tôi.

Theo những gì tôi biết, chỉ có Harriet, Ellen, Hoàng tử và Công chúa biết về mối liên hệ của tôi với Băng Rotary.

Và ba người anh em ngủ gật đã từng chế giễu tôi là một kẻ ăn xin.

"Chúng ta hãy di chuyển."

Giữ Adriana ở Temple lâu hơn không phải là một ý kiến hay.

Tôi lập tức dẫn hai người họ ra khỏi Temple.

Bầu không khí tại Thủ đô Đế quốc căng thẳng và khó chịu.

Mọi người hồi hải chạy qua chạy lại.

-Quý xuất hiện...

-Chúng ta cần phải quay lại nhanh chóng.

-Việc xếp hàng vào cổng là một mớ hỗn độn. Đó là sự hỗn loạn.

-Có phải lũ quý cũng tấn công Thủ đô Đế quốc không?

-Có thể.

Tin đồn về những con quỷ đã xuất hiện ở phần phía nam của Thủ đô Đế quốc đã lan nhanh như cháy rừng.

Bởi vì đang là thời gian diễn ra lễ hội, đoàn tàu ma thuật vốn đã đông đúc nay lại càng chật cứng người, khiến nó không thể coi là phương tiện di chuyển.

"Tôi đoán chúng ta sẽ phải đi bộ."

"Vâng."

"Chúng ta không có sự lựa chọn."

Đó là sự hỗn loạn hoàn toàn.

Với một phong trào quần chúng để thoát khỏi Thủ đô Đế quốc càng nhanh càng tốt, đã có sự hỗn loạn gần các cổng dọc lớn, chưa kể đến các đoàn tàu ma thuật.

-Hãy vào xếp hàng theo thứ tự! Không có đặc quyền!

Nhiều binh lính hơn bình thường đang kiểm soát hàng đợi ở cổng, và điều tương tự cũng xảy ra đối với những người đổ xô đến các cổng dọc vừa và nhỏ.

-Đầu tiên, hãy ra khỏi Thủ đô Đế quốc và trở lại khi mọi thứ lắng xuống.

-Vâng.

Dường như có khá nhiều người đang cố gắng di chuyển ra xa Thủ đô Đế quốc.

Có vẻ như họ dự định quay trở lại Thủ đô Đế quốc sau khi hỗn loạn lắng xuống và sau đó sử dụng công dịch chuyển lớn để trở về quê hương của họ. Do sự hỗn loạn xảy ra ngày hôm qua, tất cả khách du lịch tại Thủ đô Đế quốc đều rơi vào tình trạng hoảng loạn.

Mồ hôi lạnh túa ra.

Việc rất nhiều người bị ảnh hưởng bởi hành động của tôi khiến tôi vô cùng sợ hãi.

Tôi đã giết Riverrier Lanze.

Tôi vẫn tin rằng điều đó là cần thiết, nhưng thực tế là hành động của tôi có khả năng làm đảo lộn thế giới đã bày ra trước mắt tôi.

—Ác quỷ.

—Và Ma Vương.

Tôi có thể cảm nhận được tầm ảnh hưởng của họ đối với vùng đất của con người này.

Chiến Tranh Nhân Ma đã kết thúc.

Sau đó, mọi người nên dần dần quên đi Ma Vương và lũ quỷ.

-Ma Vương... đã trở lại...

-Đừng nói những điều đen đui như vậy, đồ ngốc!

-Ma Vương báo thù! Hắn vẫn chưa chết! Artorius thất bại trong việc giết Ma Vương!

-Không... Không thể nào...

Tuy nhiên, do hành động của tôi ngày hôm qua, mọi người đã đưa ra các giả định và coi chúng như thể chúng là sự thật.

Ma vương không chết.

Hoặc, Ma vương tiếp theo đang trả thù.

Nếu không, tàn dư quỷ còn lại sẽ tiếp tục đẩy lục địa vào hỗn loạn như thế này.

Vô số tin đồn kỳ lạ đang tự phát triển và nhân lên.

Nỗi sợ hãi làm tê liệt lý trí của con người.

Nếu lũ quỷ thực sự tấn công để trả thù, chúng nên nhắm vào Thủ đô Đế quốc hoặc Cung điện Hoàng gia thay vì tu viện bỏ hoang ở phía nam.

Nhưng không ai nói về điều đó.

-Nếu Ma vương thực sự sống lại... Ai sẽ giết hắn?

Tất cả những gì họ lo lắng là ai sẽ phải giết Ma vương mới thay cho họ.

Adriana và Olivia im lặng đi theo tôi. Được giải cứu khỏi lũ quỷ, chắc hẳn họ là những người cảm thấy bối rối nhất trong tình huống này.

Phải mất khá nhiều thời gian để đi bộ đến đó.

Không đời nào mọi người có thể rời khỏi Thủ đô Đế quốc đông đúc như thủy triều rút chỉ trong một hoặc hai ngày.

Khi mọi người đổ xô về phía cổng, phía bên kia tương đối yên tĩnh.

"Nhưng... tại sao lũ quỷ... lại tấn công các Thánh Hiệp sĩ?"

"Tôi không biết."

Trước câu hỏi của Adriana, Olivia lắc đầu với vẻ mặt nghiêm nghị.

Họ không biết tại sao lũ quỷ lại cứu họ hay mục đích của chúng là gì. Nó quá kỳ lạ để thậm chí có thể đoán được.

Không đời nào họ có thể đoán được rằng tôi, người đang đi phía trước, thực sự là con trai của Ma vương và đã sử dụng thuộc hạ của mình để tấn công không phải các Thánh Hiệp sĩ mà là Tổ Chức Vô Danh để cứu họ.

"Những con quỷ đã từng tấn công các Thánh Hiệp sĩ trước đây."

"Vâng đúng vậy."

"Chúng có thù oán gì không...?"

Adriana có thể không biết, nhưng Olivia biết sự thật đằng sau vụ tấn công trước đó.

Sự thối nát và thoái hóa của các Thánh Hiệp sĩ, bao gồm cả về các tù nhân quỷ.

Cô biết rằng cuộc tấn công của quỷ là để giải cứu các tù nhân Succubus. Đó không phải là một cuộc tấn công vào Tổ Chức Vô Danh, mà là một cuộc trả thù chống lại Riverrier Lanze, cựu thủ lĩnh Thánh Hiệp sĩ.

Họ thậm chí không cần phải đi xa đến thế. Riverrier Lanze, cựu thủ lĩnh Thánh Hiệp sĩ, là một anh hùng chiến tranh trong Chiến Tranh Nhân Ma và do đó, là kẻ thù của quý.

Ông đã mất quyền lực và ảnh hưởng của mình. Vì vậy, tấn công ông ta bây giờ, khi ông ta đã suy yếu và xa rời quyền lực, có vẻ khá hợp lý.

"Trả thù... có lẽ vậy."

Suy luận của Olivia có phần logic.

Cô hiểu rằng vụ việc ngày hôm qua là một cuộc tấn công để giết Riverrier Lanze, không phải Tổ Chức Vô Danh.

Trong thực tế, nó là hoàn toàn khác nhau.

Nhưng nếu Olivia giải thích ý định của lũ quỷ theo cách đó, thì điều đó tốt cho tôi.

Tất nhiên, ngay cả với suy nghĩ đó, việc giải cứu Adriana và Olivia vẫn là một điều kỳ lạ xảy ra. Olivia lẩm bẩm như thể nhận ra điều gì đó.

"Đây có thể là một khoảng thời gian dài, nhưng..."

"Nó là gì?"

Olivia nhìn tôi và Adriana rồi nói.

"Nếu lũ quỷ... đã tấn công các Thánh Hiệp sĩ chiến để trả thù ngày hôm qua... thì để bọn em yên... có phải vì bọn em là người ngoài không?"

"...Cái gì?"

Adriana nghiêng đầu trước lời nói của Olivia.

"Ý tôi là, bản thân nơi này rất khó cho người ngoài vào... nhưng lý do chúng giải cứu chúng ta... là để ngăn chặn thiệt hại phụ cho các mục tiêu không phải của chúng...?"

Olivia đưa ra một suy luận khác. Cô ấy tin rằng cuộc tấn công đến trước, và cuộc giải cứu đến sau.

Nếu ý định của chúng là làm hại con người, sẽ không cần phải tấn công các Thánh Hiệp sĩ. Vì vậy, ý định ban đầu của chúng hẳn là tấn công các Thánh Hiệp sĩ.

Nhưng khi phát hiện có người ngoài ở đó, bọn chúng không muốn nhúng tay vào hai người bọn họ nên đã giải cứu bọn họ. Đó là suy luận mà cô ấy đưa ra.

"Những con quỷ ... quan tâm đến những thứ như vậy?"

Adriana dường như không thể hiểu nổi rằng lũ quỷ lại coi con người là kẻ thù của chúng.

Cứ như thể Olivia đang nói rằng lũ quỷ bằng cách nào đó rất tốt bụng.

Việc ma quỷ ghét và muốn giết tất cả con người là lẽ thường tình. Đương nhiên, Adriana cũng sẽ có những suy nghĩ như vậy.

Tuy nhiên, lũ quỷ đã cứu họ.

"Có lẽ... hơi kỳ lạ."

“...Tôi cũng không biết nữa.”

Cả Adriana và Olivia đều không.

Vượt qua những định kiến ăn sâu có vẻ khó khăn.

Tất nhiên, giải cứu hai người họ là ưu tiên hàng đầu, vì vậy dù Olivia có đưa ra suy luận gì đi chăng nữa, thì nó chỉ có thể là sai.

Vì vậy, khi Olivia nhú mào, cân nhắc tại sao những sự kiện ngày hôm qua lại xảy ra, tôi không thể không thấy điều đó thật đáng yêu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading